

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 223/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. D. D., bytom P., zastúpeného advokátom JUDr. L. P., B., ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III vo veci vedenej pod sp. zn. 13 C 133/05, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. D. D. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. júna 2006 doručená sťažnosť Ing. D. D., bytom P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. L. P., B., ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 13 C 133/05.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že: „(...) sa svojim návrhom zo dňa 09. 06. 2005 domáhal na Okresnom súde Bratislava III rozvodu svojho manželstva a úpravy práv a povinností k maloletým deťom N. (...) a N. (...) D. pochádzajúcim z manželstva, po rozvode manželstva. Návrh Okresný súd Bratislava III prijal na konanie dňa 10. 06. 2005 a vec bola pridelená na rozhodnutie sudcovi Mgr. M. T. Spolu s podaním návrhu vo veci bol zaplatený aj súdny poplatok.

Napriek tomu, že návrh na začatie konania bol podaný už v júni 2005, prvý úkon súdu predstavovala až písomnosť súdu doručená do kancelárie právneho zástupcu sťažovateľa dňa 14. 09. 2005. V uvedenej písomnosti súd vyzval sťažovateľa, resp. jeho právneho zástupcu, aby oznámil súdu, či došlo medzi rodičmi detí k uzavretiu dohody o úprave styku s maloletými deťmi, prípadne oznámil presnú navrhovanú úpravu styku s maloletými deťmi.

Na vyššie uvedené výzvu reagoval sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 21. 10. 2005, ktorým oznámil súdu svoj návrh na úpravu styku s maloletými deťmi, a zároveň upravil petit návrhu, v súlade s aktuálnou právnou úpravou so zapracovaním návrhu styku do petitu návrhu.

Dňa 22. 11. 2005 bolo právnenému zástupcovi sťažovateľa doručené uznesenie zo dňa 04. 11. 2005, ktorým súd ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny P. za opatrovníka pre maloleté deti pochádzajúce z manželstva.

Od toho času, čo súd ustanovil opatrovníka maloletým deťom, dlhý čas súd žiadnym spôsobom nekonal. V dôsledku takejto nečinnosti súdu sa právny zástupca rozhodol telefonicky súd kontaktovať za účelom zistenia stavu veci. Právny zástupca bol takýmto spôsobom oboznámený s tým, že stav vecí stojí kvôli dôvodnej príčine, ktorou je odcestovanie sudcu Mgr. T., ktorý mal vec pridelenú, na polročnú stáž. Všetky jemu pridelené veci sa mali teda následne prerozdeľovať iným sudcom, a to počnúc januárom 2006.

Napriek skutočnosti, že veci sa mali prerozdeľovať už začiatkom roka 2006, vo veci sa ďalej nekonalo, a to ani v nasledujúcich mesiacoch. Vzhľadom k uvedenému sa právny zástupca sťažovateľa obrátil na predsedu OS so sťažnosťou na prieťahy v konaní zo dňa 18. 04. 2006, v ktorej žiadal prešetrenie veci, zaujatie stanoviska a nápravu vzniknutej situácie.

Dňa 01. 06. 2006 obdržal právny zástupca sťažovateľa odpoveď na sťažnosť od predsedu OS Bratislava III. V uvedenej odpovedi sa predseda OS vyjadril, že po prešetrení sťažnosti dospel k tomu, že jednotlivé úkony prebiehali tak, ako to právny zástupca sťažovateľa opísal vo svojej sťažnosti. Zároveň predseda OS uviedol, že vec bola po prerozdeľovaní pridelená na rozhodnutie zákonnej sudkyňi JUDr. P., ktorá ma okrem veci sťažovateľa pridelených cca ďalších 400 nevybavených vecí. Takýmto spôsobom predseda OS odôvodnil skutočnosť, že súd vo veci pol roka nekoná. (...)“

Podľa tvrdenia sťažovateľa: „(...) Vzhľadom k uvedenému a vzhľadom k tomu, že od podania návrhu na začatie konania do dnešného dňa uplynul rok a termín pojednávania doposiaľ vytýčený nebol ani súd vo veci nevykonal počas šiestich mesiacov absolútne žiadny úkon, máme za to, že toto obdobie je príliš dlhé a príslušný súd nespĺňa tak svoju zákonnú povinnosť, vyplývajúcu predovšetkým z ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, pričom takéto správanie súdu, ktoré opisujem vyššie nie je možné nepovažovať za zbytočné prieťahy. (...)“

Sťažovateľ žiadal vysloviť porušenie označeného základného práva, prikázať okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prieťahov, priznať mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 150 000 Sk a náhradu trov jeho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

K sťažnosti bola pripojená odpoveď okresného súdu č. k. Spr. 2109/2006 na sťažovateľovu sťažnosť na prieťahy v konaní z 18. apríla 2006 v ktorej predseda okresného súdu uviedol: „(...) Vo Vašej sťažnosti popisujete jednotlivé úkony, ktoré súd robil odo dňa podania návrhu t. j. od 10. 6. 2005, poukazujete na to, že od novembra 2005 súd vo veci nekonal. (...)“

Zo spisu sp. zn. 13 C 133/05 som zistil, že konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom začalo dňa 10. 6. 2005. Jednotlivé úkony prebiehali tak ako ich opisujete vo svojej sťažnosti.

V súvislosti so súčasným pridelením zákonného sudcu Mgr. T. na stáž na Krajský súd v Bratislave došlo k prerozdeleniu jeho oddelenia medzi ostatných sudcov Okresného súdu Bratislava III. V danej veci sa od 9. 3. 2006 stala zákonnou sudkyňou JUDr. B. P., ktorej uvedená vec bola pridelená popri ďalších cca 400 nevybavených vecí, ktoré má vo svojom oddelení. Vzhľadom na túto skutočnosť je potrebné určitý čas na naštudovanie nových vecí, ktoré jej boli v súvislosti s odchodom Mgr. T. na stáž prerozdelené. Podľa jej vyjadrenia predpokladaný termín pojednávania je júl, august 2006.“

Ústavný súd dopytom na okresnom súde zistil, že 21. júna 2006 vytýčil termín pojednávania na 6. september 2006.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd

na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností je zrejmé, že sťažovateľ podal 10. júna 2005 okresnému súdu návrh na začatie konania v už uvedenej veci a okresný súd vykonal úkony uvedené v sťažnosti.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že konanie o návrhu sťažovateľa na okresnom súde trvá ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu (16. jún 2006) 1 rok. Z tejto doby je podľa tvrdenia sťažovateľa okresný súd nečinný 6 mesiacov („... vo veci nevykonal počas šiestich mesiacov absolútne žiadny úkon...“). Ústavný súd ďalej konštatuje, že vec bola 9. marca 2006 pridelená novej zákonnej sudkyni, ktorá 21. júna 2006 stanovila termín pojednávania na 6. september 2006.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 35/01, I. ÚS 42/01, II. ÚS 21/02, III. ÚS 102/02) ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností (najmä celkovej doterajšej dĺžky predmetného konania a postupu okresného súdu v ňom) zastáva ústavný súd názor, že prípadné prijatie sťažnosti na ďalšie konanie by v konečnom dôsledku nevedlo k zisteniu takých nedostatkov v postupe okresného súdu, ktoré by odôvodňovali vyslovenie porušenia sťažovateľom označeného základného práva. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť spočívajúcu v tom, že celková dĺžka doterajšieho konania a v nej ojedinelá nečinnosť okresného súdu v trvaní 4 mesiacov (od 4. novembra 2005 - uznesenie o ustanovení opatrovníka, do pridelenia veci novej zákonnej sudkyni 9. marca 2006, ktorá dôvodne potrebovala určitý čas na oboznámenie sa s novými vecami, ktoré jej boli pridelené a po troch mesiacoch určila termín pojednávania) v súčasnosti vylučuje, aby konanie sp. zn. 13 C 133/05 aj napriek jeho predmetu bolo možné pokladať za konanie so zbytočnými prietáhmi.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júla 2006